

Osobitná časť

K Čl. I bodom 1 a 59 (§ 4, § 85kn ods. 1 a 2)

Z dôvodu transpozičnej povinnosti vyplývajúcej zo smernice Rady (EÚ) 2020/285 z 18. februára 2020, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o osobitnú úpravu pre malé podniky, a nariadenie (EÚ) č. 904/2010, pokiaľ ide o administratívnu spoluprácu a výmenu informácií na účely monitorovania správneho uplatňovania osobitnej úpravy pre malé podniky (Ú. v. EÚ L 62, 2.3.2020) (ďalej len „smernica (EÚ) 2020/285 v platnom znení“), v dôsledku ktorej sa menia pravidlá uplatňovania oslobodenia od dane pre malé podniky, sa navrhuje vykonať zmeny v pravidlách registrácie pre daň tuzemských zdaniteľných osôb za platiteľa dane. V tejto súvislosti sa navrhuje v § 4 ods. 1 písm. a) až i) ustanoviť skutočnosti, ktorými sa tuzemská zdaniteľná osoba stáva platiteľom dane; v ods. 1 písm. a) sa v súlade so smernicou (EÚ) 2020/285 v platnom znení navrhuje zmeniť obdobie, za ktoré sa počíta obrat na účely povinnej registrácie pre daň, a s účinnosťou od 1. januára 2025 zaokrúhliť hodnotu bez dane dodaných tovarov alebo služieb vstupujúcich do obratu na sumu 50 000 eur (zo sumy 49 790 eur). Takáto zdaniteľná osoba sa stane platiteľom dane prvého januára kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom presiahla obrat 50 000 eur. V písmenách b) až i) sa ustanovujú iné skutočnosti, na základe ktorých sa zdaniteľná osoba stane platiteľom dane ešte pred prvým januárom kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom presiahla obrat 50 000 eur. V ods. 1 písm. b) sa ustanovuje, že ak zdaniteľná osoba v prebiehajúcom kalendárnom roku dodaním tovaru alebo služby presiahne obrat 62 500 eur, stáva sa platiteľom dane už týmto dodaním. V ods. 1 písm. f) sa ustanovuje, že ak zdaniteľná osoba má z dodania tovaru uvedeného v písm. f) presiahnuť obrat 62 500 eur, stáva sa platiteľom dane dňom, v ktorom táto osoba dodá tento tovar.

Ak nastane niektorá zo skutočností ustanovených v odseku 1, zdaniteľná osoba bude povinná podať žiadosť o registráciu pre daň, a to do piatich pracovných dní odo dňa uvedeného v odseku 2 písm. a) až e). V tejto žiadosti uvedie skutočnosť, na základe ktorej ju bola povinná podať, a aj deň, keď uvedená skutočnosť nastala. Spolu so žiadosťou bude v určitých prípadoch presne vymedzených v odseku 3 povinná predložiť aj doklady osvedčujúce predmetnú skutočnosť. Daňový úrad vydá rozhodnutie o registrácii pre daň do desiatich dní odo dňa doručenia žiadosti o registráciu pre daň.

V § 4 ods. 5 sa ustanovuje, že vo vymedzených prípadoch, kedy sa zdaniteľná osoba má stať platiteľom prvého januára kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom presiahla obrat 50 000 eur, je povinná bezodkladne oznámiť daňovému úradu skutočnosť, že sa stala platiteľom pred týmto dňom, a to na základe niektorej zo skutočností uvedených v odseku 1 písm. b) až i). V oznámení zdaniteľná osoba uvedie aj deň, keď táto skutočnosť nastala. Ak bolo tejto zdaniteľnej osobe už vydané, prípadne aj doručené rozhodnutie o registrácii pre daň podľa odseku 4 písm. a), tak v prípade oznámenia skutočnosti podľa odseku 5 daňový úrad nové rozhodnutie o registrácii pre daň už nevydáva, keďže samotné rozhodnutie o registrácii pre daň podľa odseku 4 písm. a) by sa malo so situáciou predpokladanou v odseku 5 vysporiadať. Ak daňový úrad ešte nevydal rozhodnutie o registrácii pre daň podľa odseku 4 písm. a) a zdaniteľná osoba po podaní žiadosti o registráciu pre daň podľa odseku 2 písm. a) oznámi v súlade s odsekom 5, že sa stala platiteľom na základe niektorej zo skutočností

uvedených v odseku 1 písm. b) až i), tak daňový úrad vydá rozhodnutie o registrácii pre daň rovno podľa odseku 4 písm. b).

Zdaniteľná osoba bude mať aj naďalej možnosť dobrovoľnej registrácie. V prípade, že sa zdaniteľná osoba chce stať platiteľom dane pred presiahnutím obratu 50 000 eur, podá žiadosť o registráciu pre daň, pri ktorej bude daňový úrad skúmať, či je táto osoba zdaniteľnou osobou podľa § 3. Na postup zdaniteľnej osoby a daňového úradu v registračnom konaní sa primerane budú vzťahovať ustanovenia o povinnej registrácii. Zdaniteľná osoba sa stane platiteľom dane dňom uvedeným v rozhodnutí. Ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v § 4 ods. 1 písm. a) až h) pred dňom uvedeným v rozhodnutí daňového úradu (teda pred dňom, kedy sa podľa rozhodnutia daňového úradu zdaniteľná osoba stane platiteľom dane), navrhovaný odsek 7 ustanovuje zdaniteľnej osobe povinnosť túto skutočnosť bezodkladne oznámiť daňovému úradu. V prípade, že uvedená skutočnosť nastala a daňový úrad už vydal rozhodnutie o registrácii pre daň, rozhodnutie daňového úradu sa zruší vydaním nového rozhodnutia.

Zároveň sa navrhovanou úpravou umožní zdaniteľnej osobe stať sa platiteľom aj skôr než prvého januára kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom presiahla obrat 50 000 eur. Teda sa jej umožní stať sa platiteľom buď dodaním tovaru alebo služby, ktorým v prebiehajúcom kalendárnom roku presiahla obrat 50 000 eur alebo predtým než presiahne v prebiehajúcom kalendárnom roku obrat 62 500 eur, pričom zákon o DPH ustanovuje podmienky, ktoré zdaniteľná osoba musí splniť. Zákon o DPH rovnako ustanovuje aj momenty, kedy sa v týchto prípadoch stáva dotknutá osoba platiteľom dane.

Zákon o DPH z pragmatických dôvodov vylučuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o registrácii pre daň žiadateľa. Takisto je tento druh opravného prostriedku vylúčený v prípade nevyhovenia žiadosti o registráciu pre daň z dôvodu zistenia nesplnenia hmotnoprávných podmienok ustanovených v odseku 1, čo je v súlade s doterajšou právnou úpravou (terajší § 4 ods. 8)

V odseku 11 sa z dôvodu eliminácie zbytočných administratívnych povinností ustanovuje, že ak nastane skutočnosť, na základe ktorej by zdaniteľné osoby, ktoré podali žiadosť o registráciu pre daň podľa odseku 4 písm. a), boli povinné podať žiadosť o registráciu pre daň podľa § 7 alebo § 7a, sú povinné oznámiť daňovému úradu túto skutočnosť pred tým, než nastane. Tieto osoby sa budú počas ustanoveného obdobia považovať za osoby registrované podľa § 7 alebo § 7a. V takom prípade daňový úrad rozhodnutie nevydáva.

V odseku 12 sa ustanovuje, že zdaniteľnej osobe, ktorá podala žiadosť o registráciu pre daň alebo oznámila skutočnosť podľa odseku 8, a má pridelené identifikačné číslo pre daň (ďalej len „IČ DPH“) podľa § 7, § 7a alebo, ak uplatňuje osobitnú úpravu podľa § 68b ods. 2, daňový úrad prideliť to isté IČ DPH.

V odseku 13 sa ustanovuje, že tam vymedzené oznámenie sa podáva na tlačive podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“).

Odseky 14 a 15 preberajú definície, ktoré sú obsahom súčasného znenia § 4. Ide o pojmy „bydlisko“, „prevádzkareň“ a „obrat“.

V prechodných ustanoveniach (§ 85kn ods. 1 a 2) k úprave účinnej od 1. januára 2025 sa navrhuje ustanoviť, že ak zdaniteľná osoba dosiahla obrat 49 790 eur alebo sa stala platiteľom dane na základe zákona (§ 4 ods. 4) do 31. decembra 2024, bude sa pri plnení registračnej povinnosti a v registračnom konaní postupovať podľa pravidiel účinných do 31. decembra

2024. V ostatných prípadoch bude zdaniteľná osoba a daňový úrad postupovať podľa pravidiel účinných od 1. januára 2025.

K Čl. I bodu 2 (§ 4a ods. 2)

Navrhuje sa upraviť poznámku pod čiarou v § 4a ods. 2, a to nahradením doterajšieho odkazu pod čiarou novým odkazom 4d.

K Čl. I bodom 3 a 59 (§ 5, § 85kn ods. 3)

V odsekoch 1 a 4 sa navrhuje upraviť skutočnosti, na základe ktorých sa zahraničná zdaniteľná osoba stáva platiteľom dane. V odseku 2 sa navrhuje vymedziť dodania tovarov alebo služieb uskutočnené touto osobou v tuzemsku, ktoré jej registračnú povinnosť nezakladajú, pričom písmená a) až h) vymedzujú dodania tovarov alebo služieb, ktoré sú v aktuálnej právnej úprave ustanovené v § 5 ods. 1 písm. a) až h), a nové písmeno i) vymedzuje dodania tovarov alebo služieb, ktoré sú oslobodené od dane podľa novej osobitnej úpravy uplatňovania oslobodenia od dane pre malý podnik zahraničnej osoby, ktorá sa navrhuje v § 68f.

V odsekoch 3 a 5 sa navrhujú nové lehoty na podanie žiadosti o registráciu pre daň a na oznámenie skutočnosti, na základe ktorej sa zahraničná zdaniteľná osoba stáva platiteľom dane, ako aj nové lehoty pre Daňový úrad Bratislava, v ktorých je povinný vydať rozhodnutie o registrácii pre daň a v prípade kladného rozhodnutia, prideliť zahraničnej zdaniteľnej osobe, ktorá sa stala podľa navrhovaného odseku 1 alebo odseku 4 platiteľom dane, IČ DPH. Rozhodnutie má výlučne deklaratórny účinok a nie je možné proti nemu podať odvolanie. V odsekoch 3 a 5 sa zároveň ustanovuje, kedy nadobúda platnosť IČ DPH a taktiež, že ak má platiteľ dane pridelené IČ DPH podľa § 7 alebo na účely uplatňovania osobitnej úpravy podľa § 68b ods. 2, daňový úrad mu pridelí to isté IČ DPH.

V prechodných ustanoveniach (§ 85kn ods. 3) sa navrhuje postupovať v registračnom konaní zahraničnej osoby podľa pravidiel účinných do 31. decembra 2024, ak táto podala žiadosť o registráciu pre daň do uvedeného dátumu.

K Čl. I bodu 4 (§ 5a)

Navrhuje sa na účely zákona o DPH vymedziť pojem „platiteľ, ktorý má pridelené identifikačné číslo pre daň podľa § 4, § 4b alebo § 5“. Vymedzenie tohto pojmu je dôležité pre správne uplatňovanie pravidiel vyplývajúcich zo zákona, predovšetkým pokiaľ ide o určenie osoby povinnej platiť daň, ako aj pre plnenie si zákonných povinností či uplatnenie práv /napríklad možnosť zmeny zdaňovacieho obdobia platiteľa dane podľa § 77 ods. 2 či plynutie lehôt (§ 79 ods. 2)/.

K Čl. I bodu 5 (§ 6 ods. 1)

V bode 5 sa vzhľadom na zmenu skutočnosti, ktorou sa daňový subjekt stáva platiteľom dane, navrhuje v § 6 ods. 1 upraviť moment, od ktorého je platiteľ dane povinný bezodkladne nahlásiť každý vlastný bankový účet Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky (ďalej len „FRSR“), ktorý používa na podnikanie, ktoré je predmetom dane podľa § 2.

K Čl. I bodom 6 až 10 (§ 7 ods. 1, 3 a 4, § 7a ods. 1, 2 a 3)

Keďže nad ustanoveniami § 4 až § 5a sa navrhuje vložiť nadpis v znení „Platiteľ dane a registračná povinnosť platiteľa dane“, z dôvodu vecnej správnosti sa navrhuje vložiť nadpis v znení „Registračná povinnosť osoby, ktorá nie je platiteľom“ nad ustanovenia § 7 a § 7a, ktoré sa týkajú registrácie osôb, ktoré nie sú platiteľmi dane.

V súvislosti so zavedením osobitnej úpravy pre malý podnik zahraničnej osoby /navrhovaný § 5 ods. 1 a 2 písm. i) a 68f)/ sa navrhuje v § 7 ods. 1 z dôvodu právnej istoty zdôrazniť, že aj zahraničná zdaniteľná osoba, ktorá nie je platiteľom dane (nie je povinná podať žiadosť o registráciu pre daň podľa § 5 ods. 3 alebo oznámiť skutočnosť podľa § 5 ods. 5) a nadobúda v tuzemsku tovar z iného členského štátu, má byť alebo môže byť registrovaná pre daň podľa § 7, za takých istých podmienok, ako tuzemská zdaniteľná osoba, ktorá nie je platiteľom dane. Navrhuje sa nová lehota, v ktorej je daňový úrad povinný osoby vymedzené v § 7 a § 7a registrovať pre daň a prideliť im IČ DPH.

K Čl. I bodom 11 a 59 (§ 8 ods. 1 písm. c) a § 85kn ods. 4)

V súlade s čl. 14 ods. 2 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. ES L 347, 11.12.2006) v platnom znení (ďalej len „smernica 2006/112/ES v platnom znení“) a v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora (napr. C-164/16 Mercedes Benz Financial Services UK, C-118/11 Eon Aset Menidjunt) sa navrhuje precizovať doterajšie znenie § 8 ods. 1 písm. c). V dôsledku navrhovaného doplnenia tak dôjde k zmene doterajšieho daňového posúdenia odovzdania tovaru na základe tých nájomných (resp. iných obdobných) zmlúv, z ktorých jednoznačne nevyplývalo, že k nadobudnutiu vlastníctva k tomuto tovaru dôjde najneskôr zaplatením poslednej splátky. Podľa nového znenia dopĺňaného ustanovenia bude ako dodanie tovaru na účely zákona o DPH posúdené aj odovzdanie tovaru na základe nájomnej (resp. inej obdobnej) zmluvy s dojednanou opciou kúpy odovzdaného tovaru nájomcom, ak pri jej uzatvorení využitie opcie kúpy predstavuje ekonomicky jedinú racionálnu voľbu pre nájomcu. Pôjde napríklad o odovzdanie automobilu na základe leasingovej zmluvy, pri ktorej bude na leasingového nájomcu prevedená väčšina výhod a rizík vlastníckeho práva, súčet zmluvných splátok bude zodpovedať hodnote tovaru vrátane nákladov financovania a nájomcovi pri využití opcie kúpy predmetu financovania nebude uložená úhrada dodatočnej značnej sumy.

Súčasne sa v prechodnom ustanovení (§ 85kn ods. 4) navrhuje, aby sa nové daňové posúdenie nevzťahovalo na prípady, kedy bolo na základe nájomnej (resp. inej obdobnej) zmluvy uzatvorenej pred 1. januárom 2025 posúdené odovzdanie tovaru ako dodanie služby.

K Čl. I bodom 12, 13, 55 a 56 (§ 10 ods. 1 a 3, § 81 ods. 7 a 8)

Navrhuje sa legislatívno-technická úprava súvisiaca s navrhovaným novým znením § 4 a § 5.

K Čl. I bodu 14 /§ 11 ods. 2 písm. b)/

Z dôvodu právnej istoty sa navrhuje zosúladiť hmotnoprávne podmienky, pri splnení ktorých je nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu predmetom dane, upravené v zákone s podmienkami ustanovenými smernicou 2006/112/ES v platnom znení. Súčasné znenie predmetného ustanovenia vyžaduje pre splnenie týchto podmienok, okrem iného, identifikáciu dodávateľa pre daň v inom členskom štáte, pričom, pokiaľ ide o túto podmienku, z relevantného článku predmetnej smernice /čl. 2 ods. 1 písm. b) bod i)/ vyplýva, že sa

vyžaduje, aby dodávateľ v inom členskom štáte bol zdaniteľnou osobou, ktorá nemá nárok na oslobodenie od dane pre malé podniky ustanovené v čl. 282 až 292 tejto smernice.

K Čl. I bodu 15 /§ 11 ods. 4 písm. a)/

S cieľom zabezpečiť súlad chýbajúcej transpozície čl. 3 ods. 1 písm. a) a v nadväznosti na čl. 151 smernice 2006/112/ES v platnom znení sa navrhuje do § 11 ods. 4 písm. a) doplniť, že predmetom dane nie je ani nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu nezdaniteľnou osobou, ktorá nie je registrovaná pre daň, a ktorá má nárok na vrátenie dane podľa § 61 až 64 zákona o DPH.

K Čl. I bodu 16 (§ 16 ods. 3)

V súlade s čl. 3 prvým bodom smernice Rady (EÚ) 2022/542 z 5. apríla 2022, ktorou sa menia smernice 2006/112/ES a (EÚ) 2020/285, pokiaľ ide o sadzby dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 107, 6.4.2022) (ďalej len „smernica 2022/542“) sa navrhuje s účinnosťou od 1. januára 2025 transponovať jej čl. 1 prvý a druhý bod, ktorý mení pravidlá určenia miesta dodania vymedzených služieb. Predmetná zmena sa týka nových pravidiel určenia miesta dodania vymedzených služieb (napríklad kultúrne, vzdelávacie alebo zábavné služby) vrátane doplnkových služieb, ktoré sú vysielané alebo iným spôsobom virtuálne sprístupnené nezdaniteľnej osobe, kedy bude v súlade s princípom zdanenia služby v mieste určenia miesto dodania služby tam, kde má zákazník sídlo, bydlisko alebo kde sa obvykle zdržiava. Pokiaľ pôjde o virtuálnu účasť na vymedzenom podujatí (napríklad udelenie práva na účasť na online vzdelávacom podujatí) a zákazníkom bude zdaniteľná osoba, miesto dodania sa určí podľa základného pravidla, t. j. podľa § 15 ods. 1.

Čl. I bodu 20 /§ 27 ods. 2 písm. b)/

Zmenou smernice 2006/112/ES v platnom znení, pokiaľ ide o sadzby dane (smernica 2022/542), došlo aj k úprave podmienok uplatňovania zníženej sadzby dane ustanovených v bode 15 prílohy III smernice 2006/112/ES v platnom znení, ktorý bol s účinnosťou od 1. januára 2019 transponovaný do § 27 ods. 2 písm. b), pokiaľ ide o dodania uskutočňované registrovanými sociálnymi podnikmi. Z dôvodu tejto zmeny a zároveň so zámerom odstrániť ťažkosti, ktoré v súvislosti s aktuálnym znením transpozície priniesla aplikačná prax, sa navrhuje ustanovenie upraviť tak, aby sa dosiahla jednoznačnosť pri aplikovaní zníženej sadzby dane na dodania uskutočnené registrovanými sociálnymi podnikmi, ktoré spĺňajú zákonom ustanovené podmienky.

K Čl. I bodu 21 /§ 32 ods. 2 písm. a)/

V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora (napr. C-326/15 DNB Banka AS) sa navrhuje zúžiť uplatňovanie oslobodenia od dane poskytovaného právnickou osobou podľa ustanovených podmienok len na prípady, ak všetci členovia tejto právnickej osoby uskutočňujú výlučne plnenia oslobodené od dane z dôvodu verejného záujmu alebo činnosť, ktorá nie je predmetom dane.

K Čl. I bodu 22 (§ 43 ods. 10)

Navrhovanou zmenou sa spresňuje, že ak zdaniteľná osoba dodávajúca tovar z tuzemska do iného členského štátu nemá štatút platiteľa dane, oslobodenie od dane podľa citovaných odsekov § 43 sa na dodanie tovaru neuplatní. Uvedená zmena však neznamená, že by dotknutá zdaniteľná osoba mala na dodanie uplatniť daň, keďže ide o malý podnik, ktorého dodania sú *de facto* od dane oslobodené podľa osobitnej úpravy pre malé podniky.

K Čl. I bodu 23 (§ 48c ods. 5)

Navrhuje sa legislatívno-technická úprava súvisiaca s navrhovaným novým znením § 4 a § 5.

K Čl. I bodu 24 a 25 (§ 49 ods. 4 a 6)

V odseku 6 sa navrhuje, aby v prípade, ak je platiteľ dane identifikovaný pre uplatňovanie osobitnej úpravy podľa § 68g v inom členskom štáte, resp. v iných členských štátoch, nemal možnosť odpočítania dane z tovarov a služieb kúpených v tuzemsku, ktoré použije na účely podnikania oslobodeného od dane v dotknutých členských štátoch.

V nadväznosti na uvedené za účelom určenia správnej výšky odpočítateľnej dane sa v odseku 4 navrhuje ustanoviť, že platiteľ dane identifikovaný pre uplatňovanie osobitnej úpravy podľa § 68g v inom členskom štáte, resp. v iných členských štátoch, bude v súlade s postupom podľa § 50 povinný postupovať pri výpočte pomernej výšky dane, ktorú môže odpočítať podľa § 49 ods. 4 tak, že do menovateľa pri výpočte koeficientu uvedie aj ním realizované plnenia v dotknutých členských štátoch, ktoré budú oslobodené od dane z dôvodu využívania tejto osobitnej úpravy uplatňovania dane.

K Čl. I bodom 27 a 51 (§ 51 ods. 1 písm. c) a § 78a ods. 3)

V súlade s čl. 181 smernice 2006/112/ES v platnom znení sa navrhuje, aby platiteľ dane, ktorý nadobudol v tuzemsku tovar z iného členského štátu, si mohol uplatniť právo na odpočítanie dane v zdaňovacom období, v ktorom z tohto nadobudnutia tovaru vznikla daňová povinnosť, aj v prípade, ak nemá do podania príslušného daňového priznania od dodávateľa z iného členského štátu „formálnu“ faktúru o dodaní tohto tovaru. Platiteľ dane oprávnenosť uplatňovaného nároku na odpočítanie dane bude v tomto prípade môcť preukázať inými relevantnými dokladmi z obchodnej korešpondencie s dodávateľom, ktoré musia preukázať reálne uskutočnenie nadobudnutia tovaru, ako aj výšku vzniknutej daňovej povinnosti pri nadobudnutí tovaru z iného členského štátu v predmetnom zdaňovacom období. Súčasne sa navrhuje, aby platiteľ dane v tomto prípade uvádzal do kontrolného výkazu údaje z tohto iného dokladu. Predmetným návrhom sa v súlade s princípom daňovej neutrality sleduje, aby si platiteľ dane mohol v prípade splnenia ustanovených podmienok uplatniť odpočítanie dane pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu aj v prípade, kedy mu zo strany dodávateľa nebola ešte doručená „formálna“ faktúra, čím sa predpokladá eliminácia jeho dočasného daňového zaťaženia z tohto dôvodu. Na druhej strane, ak platiteľ dane, ktorý nadobudol tovar z iného členského štátu a nedisponuje v čase vzniku daňovej povinnosti podľa § 20 ods. 1 písm. a) ani takýmito dokladmi, pričom následne, po doručení „formálnej“ faktúry alebo dokladov, sa zistí, že daňová povinnosť vznikla podľa § 20 ods. 1 písm. b) v skoršom zdaňovacom období, môže naďalej postupovať podľa § 51 ods. 3.

K Čl. I bodu 28 (§ 53 ods. 5)

V súlade s rozsudkom Súdneho dvora zo 4. októbra 2012, vo veci PIGI, C-550/11, sa navrhuje rozšíriť povinnosť platiteľ'a dane odvieť daň vo výške odpočítanej dane, ak došlo ku krádeži tovaru, pri ktorom bola daň úplne alebo čiastočne odpočítaná, na všetky situácie, v ktorých dochádza k nezákonnému odňatiu tovaru z dispozície platiteľ'a dane, čoho dôsledkom je skutočnosť, že dotknutý platiteľ dane už tento tovar nemôže používať na svoje zdaniteľné plnenia na výstupe. Pojem „krádež“ sa v tejto súvislosti precizuje na „odcudzenie alebo nezákonné prisvojenie“, čo sa približuje k trestnoprávnej terminológii používanej v skutkových podstatách trestných činov, ktorých objektívna stránka spočíva, o. i., v neoprávnenom zmocnení sa alebo prisvojení si cudzej veci. Z dôvodu právnej istoty sa navrhuje v predmetnom ustanovení výslovne uviesť, že v prípade nezákonného odcudzenia alebo nezákonného prisvojenia tovaru je platiteľ dane povinný odvieť odpočítanú daň aj v prípade, ak bol tento tovar vytvorený jeho vlastnou činnosťou.

K Čl. I bodu 29 (§ 53b ods. 1 písm. a) a ods. 2)

Z dôvodu právnej istoty sa v predmetných ustanoveniach, ktoré ustanovujú povinnosť platiteľ'a dane opraviť odpočítanú daň pri úplnom alebo čiastočnom nezaplatení protihodnoty za dodanie tovaru alebo služby, navrhuje výslovne uviesť, že platiteľovi dane vzniká táto povinnosť až po márnom uplynutí zákonom určenej lehoty, počas ktorej je v omeškaní s plnením jeho záväzku. Oproti súčasnej právnej úprave ide o presnejšie vymedzenie momentu, ktorým predmetná povinnosť platiteľovi dane vzniká, s cieľom predchádzať zložitým problémom pri výklade daného pravidla.

K Čl. I bodom 30, 39, 49, 52 a 59 (§ 55, § 69 ods. 13, § 78 ods. 9, § 78a ods. 14 a § 85kn ods. 5 a 6)

V § 55 sa v odsekoch 1 a 2 navrhuje upraviť podmienky odpočítania dane z tovarov a služieb, ktoré platiteľ dane nadobudol alebo prijal v postavení zdaniteľnej osoby ešte pred tým, než sa stal platiteľom dane, alebo ak daňová povinnosť vznikla podľa § 19 ods. 4 pred dňom, keď sa stal platiteľom dane, a ktoré použije alebo použil ako platiteľ dane. Zásadná zmena v porovnaní s aktuálne platnou úpravou spočíva v tom, že táto daň bude odpočítateľná výlučne v daňovom priznaní podanom za prvé zdaňovacie obdobie.

V nadväznosti na nové znenie § 4 a § 5, ktoré ustanovujú, že zdaniteľná osoba sa s výnimkou dobrovoľnej registrácie stáva platiteľom dane v momente, keď nastane niektorá zo zákonných skutočností, a nie na základe právoplatného rozhodnutia daňového úradu, ako tomu je podľa súčasnej právnej úpravy, je potrebné upraviť v § 55 ods. 3 a 4 aj podmienky uplatnenia práva na odpočítanie dane platiteľom dane, ktorý si nesplnil registračnú alebo oznamovaciu povinnosť, resp. ich splnil oneskorene.

V navrhovanom ustanovení § 55 ods. 3 je upravené uplatnenie tohto práva tuzemským ako aj zahraničným platiteľom dane (keďže tieto podmienky sú *mutatis mutandis* rovnaké), ktorý nadobudol tovary alebo prijal služby v tomto postavení (teda ide o inú daň ako podľa § 55 ods. 1, ktorá bola voči platiteľovi dane uplatnená ešte v čase, keď mal postavenie zdaniteľnej osoby), a to tak, že je v súlade s § 49 až § 50 a § 51 ods. 1, 3 a 5 a v súlade s novým odsekom 4 oprávnený odpočítať daň výlučne v daňovom priznaní podanom v dôsledku nesplnenia registračnej alebo oznamovacej povinnosti, resp. s oneskorením za zdaňovacie obdobie,

v ktorom toto právo vzniklo, ak má ku dňu podania tohto daňového priznania doklady vyžadované podľa § 51 ods. 1 písm. a), c) alebo d), resp. pri odpočítaní dane, ktorú je dotknutý platiteľ dane povinný aj sám zaplatiť podľa § 69 ods. 2, 3, 7 alebo 9, je ku dňu podania príslušného daňového priznania daň uvedená v záznamoch podľa § 70.

Súčasne sa ustanovuje, že pri odpočítaní dane podľa odsekov 3 a 4 je platiteľ dane povinný zohľadniť aj opravu odpočítanej dane podľa § 53b a úpravu odpočítanej dane podľa § 54, § 54a a § 54d, ktoré by bol povinný vykonať, ak by si registračnú povinnosť splnil včas.

V odseku 6 sa na účely zákona o DPH vymedzuje pojem „platiteľ, ktorý nesplnil registračnú povinnosť“. Pod uvedeným pojmom je potrebné rozumieť aj platiteľa, ktorý si splnil registračnú alebo oznamovaciu povinnosť oneskorene a taktiež aj platiteľa, ktorý si nesplnil oznamovaciu povinnosť podľa príslušných ustanovení zákona o DPH.

V platnom znení § 69 ods. 13 je ustanovená povinnosť tuzemskej zdaniteľnej osoby a zahraničnej zdaniteľnej osoby pri nesplnení registračnej povinnosti (nepodanie žiadosti o registráciu pre daň alebo podanie žiadosti o registráciu pre daň oneskorene) odvieť daň z tovaru a zo služieb dodaných v Slovenskej republike za obdobie, v ktorom mali byť platiteľom dane, s výnimkou plnení, pri ktorých dochádza k prenosu daňovej povinnosti na príjemcu tovaru a služieb podľa § 69 ods. 2, 3 a 9. Súčasné znenie § 69 ods. 13 je previazané s § 78 ods. 9 v platnom znení, podľa ktorého je zdaniteľná osoba uvedená v tomto ustanovení pri nesplnení registračnej povinnosti povinná podať jedno daňové priznanie za obdobie, v ktorom mala byť platiteľom dane a odvieť daň po odpočítaní dane podľa § 55 ods. 3 a 4 správcovi dane. Keďže dochádza k substantívnej zmene podmienok, splnením ktorých sa zdaniteľná osoba stáva platiteľom dane, navrhuje sa ustanovenie § 69 ods. 13 vypustiť ako nadbytočné.

Súčasne sa navrhuje nové znenie § 78 ods. 9, ktoré ustanovuje povinnosť tuzemskej zdaniteľnej osoby a zahraničnej zdaniteľnej osoby v postavení platiteľa dane, ktoré si nesplnili registračnú povinnosť (s prihliadnutím na pojem nesplnenie registračnej povinnosti podľa § 55 ods. 6), podať v chronologickom poradí daňové priznanie za každé zdaňovacie obdobie počnúc prvým zdaňovacím obdobím, za ktoré z dôvodu nesplnenia tejto povinnosti nepodali daňové priznanie v základnej lehote ustanovenej v § 78 ods. 2. Zároveň sa v § 78a ods. 14 navrhuje, aby platiteľ dane, ktorý si nesplnil registračnú povinnosť, bol povinný podať v chronologickom poradí počnúc prvým zdaňovacím obdobím aj všetky kontrolné výkazy, ktoré v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti nepodal v základnej lehote ustanovenej v § 78a ods. 1. Predmetná povinnosť podať uvedené daňové výkazy v chronologickom poradí sa navrhuje z dôvodu správneho určenia dňa začatia plynutia lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu, pre prípad, ak by platiteľovi dane v niektorom zo zdaňovacích období, za ktoré podáva daňové priznanie oneskorene, tento vznikol. Platiteľ dane, ktorý nesplnil registračnú povinnosť, bude za takéto oneskorené podanie daňového priznania a kontrolného alebo súhrnného výkazu sankcionovaný za správny delikt uložením úhrnnej pokuty podľa § 155a Daňového poriadku. Výšku úhrnnej pokuty určí správca dane v rámci ustanoveného rozpätia podľa závažnosti a opakovaného porušenia povinnosti.

V prechodných ustanoveniach (§ 85kn ods. 5 a 6) k úprave účinnej od 1. januára 2025 sa navrhuje ustanoviť, že ak zdaniteľná osoba podala žiadosť o registráciu pre daň oneskorene do 31. decembra 2024 alebo do tohto dátumu daňový úrad zistil, že zdaniteľná osoba nepodala žiadosť o registráciu pre daň, bude pri plnení súvisiacich povinností a uplatnení práv

postupovať podľa pravidiel účinných do 31. decembra 2024. V ostatných prípadoch bude zdaniteľná osoba postupovať podľa pravidiel účinných od 1. januára 2025.

K Čl. I bodu 31 /§ 66 ods. 2 písm. a)/

Ustanovenie sa navrhuje spresniť v súvislosti so zavedením osobitných úprav pre malé podniky.

K Čl. I bodu 32 (§ 68e až § 68g)

Slovenská republika je povinná s účinnosťou od 1. januára 2025 transponovať do vnútroštátneho práva smernicu (EÚ) 2020/285 v platnom znení, pokiaľ ide o osobitnú úpravu pre malé podniky. Cieľom týchto harmonizačných pravidiel je eliminácia administratívneho zaťaženia malých podnikov a dosiahnutie rovnakého zaobchádzania z hľadiska DPH, pokiaľ ide o oslobodenie výkonu ekonomickej činnosti, pre usadenú a neusadenú zdaniteľnú osobu, ktorú je možné na účely spoločných pravidiel DPH považovať za malý podnik, keďže v súčasnosti je oslobodenie od dane umožnené iba pre malé podniky, ktoré sú usadené v dotknutom členskom štáte.

V § 68e sa navrhuje na účely uplatňovania osobitných úprav v § 68f a § 68g definovať pojmy „ročný obrat v tuzemsku“ a „ročný obrat v Únii“, ktoré sú v týchto osobitných úpravách používané.

V § 68f sa navrhuje ustanoviť určité pravidlá, v prípade splnenia ktorých môže zahraničná zdaniteľná osoba, ktorá nie je v tuzemsku usadená a je identifikovaná pre uplatňovanie osobitnej úpravy v členskom štáte usadenia, uplatňovať osobitnú úpravu pre malý podnik zahraničnej osoby v Slovenskej republike. Základnou materiálnou podmienkou je, že zahraničná osoba spĺňa podmienky na to, aby mohla byť považovaná za malý podnik zahraničnej osoby, ktorý je definovaný v § 68f ods. 1 písm. a). Okrem iného, § 68f ods. 1 písm. b) definuje pojem „členský štát usadenia“, t. j. členský štát, v ktorom môže byť malý podnik zahraničnej osoby identifikovaný pre túto osobitnú úpravu.

Podstata osobitnej úpravy podľa § 68f spočíva v tom, že malý podnik zahraničnej osoby je po tom, ako mu je v členskom štáte usadenia pridelené individuálne identifikačné číslo s príponou EX a toto číslo mu je príslušným orgánom oznámené pre Slovenskú republiku, oprávnený podľa odseku 2 dodávať tovary alebo služby v tuzemsku s oslobodením od dane, podobne ako tuzemská zdaniteľná osoba. Malý podnik zahraničnej osoby môže uplatňovať predmetné oslobodenie od dane až do dňa, kedy sa toto oslobodenie od dane prestane uplatňovať podľa odseku 5 alebo do dňa, resp. okamihu podľa odseku 6.

V odseku 3 je ustanovené, že ak malý podnik zahraničnej osoby uplatňuje v tuzemsku túto osobitnú úpravu, nie je povinný v súvislosti s výkonom predmetnej ekonomickej činnosti podať žiadosť o registráciu pre daň podľa § 4 (týka sa výlučne prípadu, ak zahraničná osoba má v tuzemsku zriadenú prevádzkareň, avšak táto osoba nedosiahla ani ustanovený ročný obrat v tuzemsku a ani ročný obrat v Únii vo výške 100 000 eur) alebo podľa § 5; ak však malý podnik zahraničnej osoby nadobúda v tuzemsku tovar z iného členského štátu a hodnota nadobudnutí presiahne limit ustanovený v § 7, bude povinný sa pred presiahnutím tohto limitu registrovať pre daň podľa posledného uvedeného ustanovenia zákona o DPH. Súčasne sa od

malého podniku zahraničnej osoby nevyžaduje, aby v súvislosti s uskutočňovanou ekonomickou činnosťou v tuzemsku, ktorá je oslobodená od dane podľa odseku 2, uvádzal dodania tovarov a služieb uskutočnené v tuzemsku v daňovom priznaní podľa § 78.

Uplatňovanie osobitnej úpravy malým podnikom zahraničnej osoby podlieha splneniu určitých povinností administratívnej povahy v členskom štáte usadenia, ktoré by mali byť v zásade zhodné s tými, ktoré sú ustanovené v § 68g pre malý podnik tuzemskej osoby. Jednou z týchto povinností je podávanie štvrťročných výkazov o dodaných tovaroch a službách v celej Európskej únii (ďalej len „EÚ“). Ak by k splneniu tejto povinnosti malým podnikom zahraničnej osoby nedošlo, podľa odseku 4 mu vznikne povinnosť podať daňové priznanie daňovému úradu elektronickými prostriedkami v lehote tu ustanovenej. Ak malý podnik zahraničnej osoby nemá povinnosť elektronickými prostriedkami doručovať písomnosti spôsobom podľa Daňového poriadku, na doručenie daňového priznania sa spôsob ustanovený Daňovým poriadkom nebude taktiež vzťahovať a spôsob tejto elektronickej komunikácie určí FRSR a uverejní ho na svojom webovom sídle.

Malý podnik zahraničnej osoby sa môže kedykoľvek rozhodnúť ukončiť uplatňovanie osobitnej úpravy. Ak sa toto rozhodnutie bude vzťahovať len pre tuzemsko alebo ak na základe rozhodnutia prestane zahraničná osoba uplatňovať osobitnú úpravu úplne, odsek 5 ustanovuje moment, ktorým toto rozhodnutie vo vzťahu k Slovenskej republike nadobúda účinnosť. Ak však zahraničná osoba prestane spĺňať podmienky pre to, aby mohla byť považovaná za malý podnik zahraničnej osoby, t. j. buď v prebiehajúcom kalendárnom roku presiahne hodnotu obratu v tuzemsku 62 500 eur alebo ročného obratu v Únii 100 000 eur, dodaním, ktorým bola jedna z týchto dvoch hodnôt presiahnutá, nemôže sa na dodanie tovaru alebo služby vzťahovať oslobodenie od dane podľa odseku 2, t. j. zahraničná osoba sa stáva platiteľom dane /pozri § 4 ods. 1 písm. b) alebo § 5 ods. 1 a ods. 2 písm. i)/. Ak malý podnik zahraničnej osoby presiahne v prebiehajúcom kalendárnom roku ročný obrat v tuzemsku 50 000 eur a súčasne nepresiahne obrat v tuzemsku 62 500 eur ani ročný obrat v Únii 100 000 eur, nemôže uplatňovať predmetné oslobodenie od dane počnúc 1. januárom nasledujúceho kalendárneho roka. V prípade, že od tohto dňa bude v tuzemsku dodávať tovary alebo služby /s výnimkou dodaní uvedených v § 5 ods. 2 písm. a) až h)/ je povinný bezodkladne po prvom dodaní podať žiadosť o registráciu pre daň (§ 5 ods. 1 a 3).

V odseku 8 sa ustanovuje postup pre prípad, že príslušným orgánom iného členského štátu nebolo zahraničnej osobe oznámené alebo potvrdené individuálne identifikačné číslo s príponou EX pre Slovenskú republiku z dôvodu, že Slovenská republika ustanoveným spôsobom tomuto príslušnému orgánu oznámila, že táto osoba nespĺňa zákonom ustanovené podmienky pre uplatňovanie osobitnej úpravy z dôvodu presiahnutia ustanoveného limitu pre ročný obrat v tuzemsku. V tomto prípade má zahraničná osoba možnosť podať v ustanovenej lehote námietku miestne príslušnému daňovému úradu. Týmto daňovým úradom bude buď Daňový úrad Bratislava, ak zahraničná osoba nie je v tuzemsku usadená, alebo daňový úrad, v územnej pôsobnosti ktorého si zahraničná osoba zriadila prevádzkareň. Na postup daňového úradu v konaní o námietke sa bude v súlade s § 84 zákona o DPH vzťahovať Daňový poriadok.

V ustanovení § 68g je upravená osobitná úprava uplatňovania oslobodenia od dane pre malý podnik tuzemskej osoby. Definícia pojmu „malý podnik tuzemskej osoby“ je upravená v odseku 1, pričom splnenie podmienok ustanovených v tejto definícii predstavuje nevyhnutný

predpoklad pre uplatňovanie oslobodenia dodávok tovarov a služieb od dane v tých členských štátoch, v ktorých zdaniteľná osoba so sídlom alebo bydliskom v tuzemsku nie je usadená. Zdaniteľná osoba, ktorá spĺňa podmienky na jej zadefinovanie ako „malý podnik tuzemskej osoby“, pritom môže byť v tuzemsku platiteľom dane registrovaným podľa § 4, keďže oslobodenie od dane pri dodaní tovarov alebo služieb sa uplatňuje v iných členských štátoch, a tak, okrem národných obrátov v jednotlivých členských štátoch postačuje sledovanie obrátu v Únii, ktorého hodnota v prebiehajúcom kalendárnom roku nesmie presiahnuť 100 000 eur.

Pre účely uplatňovania osobitnej úpravy v tuzemsku je nevyhnutné, aby sa tuzemská zdaniteľná osoba vopred identifikovala u miestne príslušného správcu dane, a to prostredníctvom oznámenia, v ktorom je povinná uviesť požadované údaje (odsek 2).

V rámci ustanoveného procesu (odseky 2 až 7), na ktorý sa okrem zákona o DPH vzťahuje aj postup ustanovený nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010 (čl. 37b), je daňový úrad povinný doručiť rozhodnutie o pridelení/nepridelení individuálneho identifikačného čísla s príponou EX do 35 pracovných dní odo dňa prijatia tohto oznámenia; výnimku predstavuje situácia, ak by si kompetentný orgán iného členského štátu vyžiadal dodatočný čas na overenie údajov uvedených v tomto oznámení, kedy daňový úrad doručí rozhodnutie bezodkladne potom, ako mu bude doručený výsledok tohto overovania. V prípade, že žiadateľ je malým podnikom tuzemskej osoby, daňový úrad mu prideli individuálne identifikačné číslo s príponou EX a oznámi mu každý členský štát (v ktorom chce táto osoba uplatňovať osobitnú úpravu), ktorý potvrdil splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre uplatňovanie osobitnej úpravy na jeho území. V prípade, že daňový úrad zistí, že dotknutá zdaniteľná osoba nie je malým podnikom tuzemskej osoby (jej ročný obrát v Únii presiahol hodnotu 100 000 eur), individuálne identifikačné číslo s príponou EX jej neprideli, pričom zdaniteľná osoba má možnosť proti tomuto rozhodnutiu podať odvolanie. Ak daňový úrad zistí, že zdaniteľná osoba spĺňa podmienky malého podniku tuzemskej osoby, ale ustanoveným spôsobom mu príslušný orgán členského štátu, v ktorom zamýšľala uplatňovať oslobodenie od dane, oznámi, že táto osoba nespĺňa zákonom ustanovené podmienky pre uplatňovanie osobitnej úpravy na jeho území, v rozhodnutí, ktorým jej prideli individuálne identifikačné číslo s príponou EX, daňový úrad súčasne oznámi tejto osobe predmetnú skutočnosť. Dotknutá zdaniteľná osoba, keďže vo svojej podstate ide o rozhodovanie orgánu iného členského štátu a daňový úrad v tomto prípade predstavuje v zásade len „komunikačný kanál“, sa proti takémuto výsledku môže brániť spôsobom ustanoveným právnym poriadkom tohto iného členského štátu. Ide v zásade o analógiu s postupom ustanoveným v navrhovanom § 68f ods. 8 (ktorý upravuje možnosť podania námietky zahraničným žiadateľom o uplatňovanie oslobodenia od dane v prípade, keď Slovenská republika ustanoveným spôsobom potvrdila príslušnému orgánu iného členského štátu, že žiadajúca zahraničná osoba nespĺňa podmienky pre uplatňovanie oslobodenia od dane z dôvodu, že hodnota jej dodaní presiahla ustanovený ročný obrát v tuzemsku).

Po oznámení individuálneho identifikačného čísla s príponou EX pre konkrétny členský štát sú dodania tovarov a služieb uskutočnené malým podnikom tuzemskej osoby s miestom dodania v tomto členskom štáte oslobodené od dane. Oslobodenie sa vzťahuje aj na dodania tovarov a služieb, pri ktorých sa v tomto členskom štáte uplatňuje prenos daňovej povinnosti na tam usadenú osobu. Ak napríklad malý podnik tuzemskej osoby dodá službu s miestom dodania podľa § 15 ods. 1 v inom členskom štáte, pre ktorý má oznámené individuálne identifikačné číslo s príponou EX, je dodanie tejto služby oslobodené od dane a nedochádza k prenosu

daňovej povinnosti na príjemcu služby, z čoho vyplýva, že malému podniku tuzemskej osoby ani nevzniká povinnosť uviesť toto dodanie služby v súhrnnom výkaze; uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či je tento malý podnik v tuzemsku platiteľom dane alebo nie.

Pri uplatňovaní osobitnej úpravy je malý podnik tuzemskej osoby povinný podávať štvrťročné výkazy. Požadované údaje, ich členenie a lehota na podanie sú uvedené v odseku 8.

V prípade, že malý podnik chce uplatňovať oslobodenie od dane aj v iných členských štátoch ako v tých, ktoré uviedol v predchádzajúcom oznámení, v odseku 10 sa ustanovuje, že je povinný oznámiť túto skutočnosť daňovému úradu na tlačive podľa odseku 2. Z dôvodu eliminovania uvádzania duplicity údajov podľa odseku 2 písm. c) a d) nemusí uvádzať údaje, ktoré už uviedol v podaných štvrťročných výkazoch (odsek 8). Inými slovami, oznamuje iba tie údaje, ktoré neuviedol vo výkazoch podľa odseku 8. V prípade, že členský štát (v ktorom chce malý podnik tuzemskej osoby uplatňovať oslobodenie od dane) potvrdil splnenie podmienok pre jej uplatňovanie na svojom území, daňový úrad potvrdí tomuto podniku individuálne identifikačné číslo s príponou EX pre tento členský štát; na doručenie rozhodnutia daňového úradu sa primerane vzťahuje odsek 5. Ak však členský štát potvrdil nesplnenie týchto podmienok, daňový úrad bezodkladne oznámi túto skutočnosť malému podniku tuzemskej osoby, pričom na podanie opravného prostriedku malým podnikom sa vzťahujú príslušné ustanovenia právneho predpisu platného v tomto členskom štáte.

V odseku 11 sa ustanovuje spôsob ukončenia uplatňovania oslobodenia od dane v inom členskom štáte, ak malý podnik tuzemskej osoby už nechce ďalej uplatňovať osobitnú úpravu v niektorom členskom štáte alebo v žiadnom členskom štáte. Daňový úrad bezodkladne rozhodne o zrušení uplatňovania osobitnej úpravy v tomto členskom štáte buď k prvému dňu nasledujúceho kalendárneho štvrťroka po doručení oznámenia alebo k prvému dňu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho kalendárneho štvrťroka, ak bolo oznámenie doručené počas posledného kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárneho štvrťroka. K tomuto dňu súčasne daňový úrad odníme individuálne identifikačné číslo s príponou EX, ktoré pre tento členský štát prideliť.

Ak obrat v Únii tuzemskej zdaniteľnej osoby presiahne 100 000 eur, je táto osoba povinná ukončiť uplatňovanie osobitnej úpravy počnúc dodaním tovaru alebo služby na území EÚ, ktorým túto sumu presiahne. Súčasne je podľa odseku 12 povinná do 15 pracovných dní od tohto dňa podať štvrťročný výkaz podľa odseku 8, a to za obdobie od začiatku príslušného kalendárneho štvrťroka do dňa presiahnutia sumy 100 000 eur.

V odseku 13 sa ustanovujú situácie, kedy daňový úrad bezodkladne rozhodne o odňatí individuálneho identifikačného čísla s príponou EX.

K Čl. I bodu 33 (§ 69 ods. 2 písm. a) a b) a ods. 3)

Navrhuje sa, aby sa pri dodaní tovaru alebo služby v tuzemsku zahraničnou osobou pre tuzemskú zdaniteľnú osobu (odsek 2) alebo pri dodaní služby s miestom dodania podľa § 15 ods. 1 zahraničnou osobou pre tuzemskú zdaniteľnú osobu alebo pre nezdaniteľnú právnickú osobu registrovanú pre daň neuplatnil prenos daňovej povinnosti, ak dodanie uskutočňuje malý podnik zahraničnej osoby, ktorý využíva osobitnú úpravu podľa § 68f.

K Čl. I bodu 35 (§ 69 ods. 9)

Keďže nevyhnutnou podmienkou uplatnenia prenosu daňovej povinnosti pri dodaní tovaru podľa § 13 ods. 1 písm. e) a f) zahraničnou osobou je registrácia kupujúceho pre daň, v súvislosti s navrhovaným znením § 4, z ktorého vyplýva, že pre získanie štatútu platiteľa dane na účely zákona o DPH už nie je nevyhnutné pridelenie IČ DPH, sa navrhuje, že prenos daňovej povinnosti pri dodaní týchto tovarov osobe, ktorá je platiteľom dane, sa uplatní len v prípade, ak má pridelené IČ DPH. Pokiaľ ide o osoby registrované pre daň podľa § 7 alebo § 7a, prenos daňovej povinnosti sa uplatňuje naďalej a bez zmeny.

K Čl. I bodom 36 až 38, 40 a 41 (§ 69 ods. 10, 11, 12, 15 a 16)

V súvislosti s navrhovaným novým znením § 4 a § 5 sa z dôvodov právnej istoty a zachovania efektivity pri uplatňovaní predmetného inštitútu v boji proti daňovým únikom navrhuje, aby sa tuzemský prenos daňovej povinnosti pri dodaní vybraných tovarov a služieb v tuzemsku medzi platiteľmi dane uplatnil výlučne v prípade, ak obaja účastníci dodania majú v čase jeho realizácie pridelené IČ DPH podľa § 4, § 4b alebo § 5.

K Čl. I bodu 42 (§ 69b ods. 1 a § 69c ods. 1)

Ide o legislatívno-technickú úpravu z dôvodu vypustenia odseku 13 v § 69.

K Čl. I bodu 43 (§ 70a ods. 11 a 12)

Navrhuje sa ustanoviť, že ak záznamy, ktoré je tuzemský poskytovateľ platobných služieb povinný viesť podľa § 70a ods. 2 a 3, neboli FRSR sprístupnené v ustanovenej lehote alebo ustanoveným spôsobom alebo sprístupnené záznamy boli neúplné alebo nesprávne, bude tuzemský poskytovateľ platobných služieb povinný tieto záznamy sprístupniť, resp. opätovne sprístupniť FRSR, na základe výzvy daňového úradu v určenej lehote. Zároveň sa navrhuje explicitne uviesť, že nesplnenie povinnosti sprístupnenia záznamov ani na základe výzvy správcu dane či opätovného sprístupnenia záznamov sa považuje za nesplnenie povinnosti nepeňažnej povahy, čo predstavuje správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. j) Daňového poriadku. V prípade, že poskytovateľ platobných služieb nesprístupnil záznamy v lehote ustanovenej v § 70a ods. 5 písm. b), čo sa samo osebe považuje za správny delikt podľa citovaného ustanovenia Daňového poriadku, a túto povinnosť si nesplní ani v lehote určenej vo výzve daňového úradu, bude tak sankcionovaný opätovne.

K Čl. I bodom 45 a 59 /§ 74 ods. 3 písm. b), § 85kn ods. 7/

S cieľom efektívneho boja proti daňovým podvodom a eliminácie daňovej medzery na DPH sa navrhuje znížiť hodnotu, do ktorej sa doklad vyhotovený pokladnicou e-kasa klient a tankovacím automatom považuje na účely DPH za faktúru. Hoci Slovenská republika je na základe konzultačného procesu vo Výbore pre DPH uskutočneného v rámci prístúpenia k EÚ oprávnená považovať predmetné doklady do sumy ustanovenej súčasnou právnou úpravou za faktúru na účely zákona o DPH, je žiadúce znížiť sumu uvedenú na predmetných dokladoch na maximálny limit výslovne ustanovený v smernici 2006/112/ES v platnom znení (čl. 238). Predmetnej navrhovanej zmene predchádzali zistenia finančnej správy o zneužívaní týchto dokladov na účely neoprávneného odpočítania dane. Keďže ak suma odpočítanej dane na základe zjednodušených faktúr v kontrolnom výkaze neprevyšuje 2 999,99 eur, ide o anonymizované miesto, v ktorom sa vykazujú len sumárne údaje bez členenia podľa

jednotlivých dodávateľov. Súčasne na základe vykonaného porovnania právnych úprav platných v okolitých členských štátoch EÚ (ČR, PL, AT a HU) bolo zistené, že v súčasnosti uplatňovaný limit je v rámci uvedeného geografického priestoru suverénne najvyšší, keď dosahuje až štvornásobnú hodnotu sumy, do ktorého sú zdaniteľné osoby z Rakúska a Česka oprávnené vyhotoviť zjednodušenú faktúru. V prípade Maďarska a Poľska sa za zjednodušenú faktúru na účely DPH považuje dokonca len doklad na sumu do 100 eur.

V prechodnom ustanovení (§ 85kn ods. 7) sa navrhuje ustanoviť, že zjednodušenou faktúrou, na účely uplatnenia práva na odpočítanie dane (§ 51) v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie, ktoré uplynulo najneskôr 31. decembra 2024, je doklad podľa § 74 ods. 3 písm. b) v znení účinnom do 31. decembra 2024, ak bol vyhotovený do 31. decembra 2024.

K Čl. I bodom 44, 46, 48 a 50 (§ 73, § 74 ods. 5, § 78 ods. 2 a § 78a ods. 1)

V nadväznosti na nové znenia registračných ustanovení sa v bodoch 44, 48 a 50 navrhuje, aby sa v prípade, kedy tuzemskému platiteľovi dane nebolo do uplynutia lehoty na splnenie určitých povinností vyplývajúcich zo zákona o DPH (vyhotovenie faktúry, podanie daňového priznania, podanie kontrolného výkazu) daňovým úradom doručené rozhodnutie o registrácii pre daň, ustanoviť dodatočnú lehotu na prvotné splnenie týchto povinností, a to päť pracovných dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Navrhovaná dodatočná lehota sa bude týkať tuzemského platiteľa dane, ktorý v ustanovenej lehote splnil registračnú alebo oznamovaciu povinnosť. Rovnako sa táto dodatočná lehota bude týkať aj zahraničnej osoby, ktorá v ustanovenej lehote splnila registračnú alebo oznamovaciu povinnosť, a nebolo jej do uplynutia lehoty na splnenie týchto zákonných povinností doručené rozhodnutie o registrácii pre daň.

V bode 46 sa zároveň navrhuje, aby sa v prípade, ak sa zdaniteľná osoba stala platiteľom dane a splnila registračnú alebo oznamovaciu povinnosť, pričom v čase vyhotovenia pokladničného dokladu pokladnicou e-kasa klient (na účely zákona o DPH sa tento doklad v určitých prípadoch považuje za zjednodušenú faktúru) jej nebolo doručené rozhodnutie o registrácii pre daň, považovalo do momentu doručenia tohto rozhodnutia za IČ DPH na účely vyhotovenia zjednodušenej faktúry daňové identifikačné číslo (ďalej len „DIČ“), ktoré bolo tejto osobe pridelené pri všeobecnej registrácii podľa Daňového poriadku.

K Čl. I bodu 47 (§ 77 ods. 2)

V § 77 ods. 2 dochádza v nadväznosti na nové znenia § 4 a § 5 k zmene ustanovenia momentu, od ktorého sa platiteľ dane môže rozhodnúť pre zdaňovacie obdobie kalendárny štvrťrok. Podmienkou pre túto zmenu bude okrem uplynutia viac ako 12 kalendárnych mesiacov od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom sa stal platiteľom, aj to, že je minimálne po tú istú dobu platiteľom, ktorému bolo doručené rozhodnutie o registrácii pre daň podľa § 4, 4b alebo podľa § 5.

K Čl. I bodu 48 /§ 78 ods. 2/

V súvislosti s novým vymedzením pojmu „platiteľ dane“ sa povinnosť podať žiadosť o registráciu pre daň bude vzťahovať aj na zdaniteľnú osobu, ktorá presiahla obrat 50 000 eur alebo obrat 62 500 eur výlučne z plnení oslobodených od dane podľa § 37 až 39. Dôvodom opätovného zavedenia tejto povinnosti je skutočnosť, že zachovanie oslobodenia od registračnej povinnosti pre túto skupinu osôb by mimoriadne skomplikovalo nielen uplatňovanie pravidiel vyplývajúcich zo zákona o DPH, ale aj správu dane, a to najmä

v prípadoch, kedy by táto osoba prijala plnenie, z ktorého by bola povinná priznať a odvieť daň (napr. nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu alebo prijatie služby od zahraničnej osoby s miestom dodania v tuzemsku podľa § 15 ods. 1). Takisto v prípadoch, kedy by táto osoba prestala spĺňať podmienky pre oslobodenie od registračnej povinnosti, by sa vyžadoval administratívne náročný proces, a to tak z pohľadu samotnej zdaniteľnej osoby, ako aj z pohľadu finančnej správy. Táto osoba, ak uskutočňuje výlučne dodania oslobodené od dane (§ 37 až 39), naďalej nebude mať povinnosť podávať daňové priznanie ani kontrolný výkaz, čo vyplýva z navrhovanej úpravy § 78 ods. 2 a § 78a ods. 1, a rovnako v zásade nebude mať ani povinnosť vyhotoviť faktúru (§ 72 ods. 8). Navrhovanou úpravou fakticky nedochádza k žiadnej zásadnej zmene, pokiaľ ide o plnenie povinností vyplývajúcich pre túto osobu zo zákona o DPH.

V odseku 2 písm. a) bod 2 sa ustanovujú prípady, kedy sa na túto zdaniteľnú osobu, ktorá uskutočňuje v tuzemsku výlučne plnenia oslobodené od dane podľa § 28 až 42, vzťahuje povinnosť podať daňové priznanie a odvieť daň. V predmetnom ustanovení je tiež upravené, počnúc ktorým zdaňovacím obdobím je táto osoba povinná podať daňové priznanie, ak uskutočňuje aj plnenia, ktoré nie sú oslobodené od dane podľa § 28 až 42.

K Čl. I bodu 53 /§ 79 ods. 2 písm. b)/

V nadväznosti na zmenu § 4 a § 5 bola upravená jedna z podmienok na vrátenie nadmerného odpočtu v lehote podľa § 79 ods. 2, podľa ktorej sa vyžaduje, aby platiteľ dane mal pridelené IČ DPH podľa § 4, 4b alebo § 5, najmenej 12 kalendárnych mesiacov pred skončením kalendárneho mesiaca, v ktorom nadmerný odpočet vznikol. Ostatné podmienky, ktoré musí platiteľ dane splniť pre skoršie vrátenie nadmerného odpočtu ostávajú nezmenené.

K Čl. I bodom 54 a 57 (§ 81 ods. 1 a 10)

Navrhuje sa úprava podmienok, pri splnení ktorých môže platiteľ dane požiadať o zrušenie registrácie pre daň, v súvislosti so zmenou § 4 a § 5, ako aj so zavedením osobitnej úpravy pre malý podnik zahraničnej osoby podľa § 68f.

V odseku 10 sa ustanovuje deň, ktorým zdaniteľná osoba, ktorá je registrovaná pre daň podľa § 4 alebo § 5 a ktorej bolo oznámené individuálne identifikačné číslo s príponou EX pre Slovenskú republiku, prestáva byť *ex lege* platiteľom dane. Uplynutím tohto dňa zaniká platnosť identifikačného čísla pre daň prideleného podľa § 4 alebo § 5. Povinnosti tejto zdaniteľnej osoby vyplývajúce z § 81 ods. 5 až 9 (vysporiadanie dane v poslednom zdaňovacom období) však ostávajú zachované.

K Čl. I bodom 17 až 19, 34, 58 a 60 (§ 21 ods. 3, 4 a 6, § 69 ods. 8, § 84a a § 85l) a Čl. IV bodom 1 a 2

Navrhuje sa, aby pri splnení určitých zákonných podmienok, bola daň pri dovoze tovaru, v súvislosti s ktorým vznikla daňová povinnosť 1. januára 2025 a neskôr (zmenený § 85l) priznaná v daňovom priznaní a platená daňovému úradu, čo znamená, že daň pri dovoze tovaru nebude vyrubovať vo všetkých prípadoch colný orgán. Táto možnosť sa navrhuje doplniť do zákona o DPH s účinnosťou od 1. januára 2025. Predmetná úprava, ktorá vychádza z čl. 211 smernice 2006/112/ES v platnom znení, bola do zákona o DPH zavedená zákonom č. 331/2011 Z. z., avšak jej účinnosť bola v minulosti opakovane odkladaná, predovšetkým z dôvodu

negatívneho hotovostného vplyvu na štátny rozpočet v prvom roku jej zavedenia. S uvedeným vecne súvisí úprava čl. V (vypustenie bodov 25 a 27) a čl. X (úprava článku ustanovujúceho účinnosť) posledného citovaného zákona. Nakoľko však v súčasnosti neúčinné znenie § 84 zákona o DPH nie je dostatočne nastavené z hľadiska eliminácie daňových podvodov, navrhuje sa jeho úprava tak, aby samozdanenie pri dovoze tovaru do tuzemska mohli uplatniť len tí platitelia dane, ktorí dávajú dostatočné materiálne záruky v tom smere, že tovar po jeho prepustení do voľného obehu alebo niektorého z ustanovených colných režimov, pri ktorých vzniká daňová povinnosť podľa § 21 zákona o DPH, nebude nimi zneužitý na páchanie akýchkoľvek daňových únikov. Podľa navrhovaného § 84a ods. 2 písm. a) bude môcť samozdanenie pri dovoze tovaru využiť platiteľ dane, na účet ktorého sa dovážaný tovar prepúšťa do voľného obehu alebo niektorého z vymedzených colných režimov, ak je usadený v tuzemsku, má v čase vzniku daňovej povinnosti pridelené IČ DPH podľa § 4 alebo § 4b, udelený status schváleného hospodárskeho subjektu podľa článkov 38 a 39 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 10.10.2013) v platnom znení (ďalej len „Colný kódex Únie“) a dovážaný tovar plánuje použiť na výkon ekonomickej činnosti. Podľa navrhovaného § 84a ods. 2 písm. b) bude môcť samozdanenie pri dovoze tovaru využiť platiteľ dane, či už usadený v tuzemsku alebo v inom členskom štáte EÚ, ak sa na jeho účet a v rámci centralizovaného colného konania (článok 179 Colného kódexu Únie) prepúšťa tovar nachádzajúci sa v čase vzniku daňovej povinnosti pri dovoze tovaru v tuzemsku a tento platiteľ dane má pridelené IČ DPH podľa § 4, § 4b alebo § 5, udelený status schváleného hospodárskeho subjektu a dovážaný tovar plánuje použiť na výkon ekonomickej činnosti. Nakoľko v tomto druhom prípade je možné samozdanenie pri dovoze tovaru využiť len v rámci inštitútu centralizovaného colného konania, uvedené predpokladá, že ak je dotknutý platiteľ dane v colnom konaní zastúpený v rámci nepriameho zastúpenia, status schváleného hospodárskeho subjektu s povolením pre zjednodušené colné postupy alebo s kombinovaným povolením bude musieť byť udelený aj deklarantovi konajúcemu v postavení nepriameho zástupcu.

Platiteľ dane, ktorý spĺňa vyššie uvedené podmienky pre samozdanenie, bude povinný daň pri dovoze tovaru sám vypočítať a uviesť do daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom vznikla daňová povinnosť. Výhodou tejto navrhovanej úpravy pre platiteľa dane je, že tento platiteľ dane bude v rovnakom zdaňovacom období oprávnený súčasne uplatniť odpočítanie dane, pri splnení podmienok podľa § 49 a 51 zákona o DPH. Tento systém prinesie podnikateľom cash-flow výhodu a ovplyvní ich rozhodovanie o tom, ktorý členský štát si vyberú za štát dovozu tovaru do EÚ. Samozdanenie pri dovoze tovaru prinesie výhodu v konečnom dôsledku aj pre štát, a to z dôvodu, že dotknutí platitelia dane si nebudú vyberať za štát dovozu susedné členské štáty, v ktorých je tento systém už roky zavedený (napríklad Česká republika, Maďarsko alebo Rakúsko).

V prípade, ak by platiteľ dane uplatnil samozdanenie pri dovoze tovaru a vyjde najavo, že v čase vzniku daňovej povinnosti pri dovoze tovaru do tuzemska nespĺňal podmienky ustanovené v navrhovanom odseku 2 písm. a) prvom bode (v zásade pôjde o prípad, kedy si tento platiteľ dane nespĺnil oznamovaciu povinnosť ustanovenú v § 6a ods. 2 zákona o DPH a nedošlo k zmene jeho registrácie pre daň z § 4 na § 5 tohto zákona), navrhuje sa ustanoviť sankcia, ktorá by mala predstavovať náhradu sumy, o ktorú by Slovenská republika prišla v dôsledku nesprávneho uplatnenia spôsobu platenia dane pri dovoze tovaru.

Zároveň sa navrhuje, že správu dane podľa § 84a ods. 2 bude vykonávať daňový úrad.

Platiteľ dane, na účet ktorého bol tovar pri dovoze prepustený do colného režimu podľa § 21 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý nespĺňa podmienky ustanovené v § 84a ods. 2, bude pri dovoze tovaru do tuzemska postupovať rovnako ako doteraz.

S úpravou ustanovenou v § 84a súvisia vecné zmeny v § 21 ods. 3, 4 a 6 a § 69 ods. 8, ktoré sú legislatívno-technickej povahy.

V § 84b sa navrhuje ustanoviť osobitný spôsob úhrady dane pri dovoze tovaru v rámci centralizovaného colného konania, pri ktorom vzniká daňová povinnosť podľa § 21 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), ak dovozca (osoba, na účet ktorej bolo podané príslušné colné vyhlásenie) nespĺňa podmienky pre uplatnenie samozdanenia podľa navrhovaného § 84a. Dovozca, prípadne osoba konajúca na účet dovozcu, bude v tomto prípade povinný podať elektronickými prostriedkami v ustanovenej lehote príslušnému colnému úradu osobitné vyhlásenie na výpočet splatnej dane pri dovoze, ktorého vzor ustanoví FRSR na svojom webovom sídle. Sumu splatnej dane oznámi colný úrad osobe povinnej platiť daň (§ 69 ods. 8) a daň bude splatná do desiatich dní odo dňa tohto oznámenia. Na oznámenie o výške splatnej dane sa budú primerane vzťahovať ustanovenia colných predpisov upravujúce oznámenie colného dlhu. Zároveň sa navrhuje ustanoviť postup pre prípady, keď nedôjde k riadnemu splneniu povinností dovozcu, prípadne osoby konajúcej na účet dovozcu, podať dovozné vyhlásenie na účely úhrady dane pri dovoze tovaru v zákonných lehotách, aby bolo možné určiť daň aj za takýchto podmienok. Daň sa v týchto prípadoch určí podľa pomôck, pričom sa navrhuje, aby sa pod pojmom „pomôcka“ na účely určenia dane pri dovoze tovaru v tomto prípade použila definícia pojmu „pomôcka“ ustanovená v § 48 ods. 3 Daňového poriadku. V tomto prípade je potrebné poukázať, že na daň a na jej správu sa podľa § 12 a § 84 primerane vzťahujú ustanovenia colných predpisov. Nedodržanie povinností dovozcu, prípadne osoby konajúcej na účet dovozcu, bude príslušný colný úrad povinný sankcionovať peňažnou pokutou.

K Čl. I bodom 61 a 62 (príloha č. 6)

Do transpozície prílohy sa navrhuje doplniť smernice, ktorých transpozícia je súčasťou návrhu zákona alebo aktuálneho zákona o DPH.

K Čl. II bodom 1 a 2 (§ 7a ods. 4 písm. a) a ods. 11)

V nadväznosti na navrhované zmeny v pravidlách registrácie tuzemských zdaniteľných osôb za platiteľa podľa zákona o DPH, sa navrhuje legislatívno-technická úprava a taktiež sa zavádza oznamovacia povinnosť podnikateľa voči FRSR v prípade, ak mu vznikla povinnosť registrovať sa za platiteľa v súlade s Čl. I návrhu zákona. Podnikateľ si túto povinnosť musí splniť skôr, ako vyhotoví prvý pokladničný doklad ako platiteľ dane. V predmetnom ustanovení sa vymedzujú tiež prípady, kedy podnikateľ túto oznamovaciu povinnosť nemá.

K Čl. II bodu 3 /§ 8 ods. 1 písm. b) a c)/

Upravuje sa povinnosť podnikateľa po zaevidovaní tržby do pokladnice e-kasa klient vydať kupujúcemu bez zbytočného odkladu pokladničný doklad s uvedením DIČ na čas, kedy platiteľ dane ešte nemá pridelené IČ DPH v rámci registračného konania.

K Čl. II bodom 4 a 5 /§ 16a písm. at) a § 16b ods. 1 písm. c)/

V nadväznosti na novú oznamovaciu povinnosť podnikateľa podľa bodu 1 sa rozširuje okruh sankčných deliktov. V prípade opakovaného nesplnenia si ustanovenej povinnosti uloží daňový úrad alebo colný úrad podnikateľovi pokutu vo výške od 20 do 100 €. V rámci konania o uložení pokuty sa uplatní tzv. inštitút druhej šance.

K Čl. III bodu 1 (§ 52 ods. 5)

Nadväzne na navrhované zmeny registrácie v Čl. I je potrebné doplniť do zverejňovaného zoznamu informáciu o tom, kedy sa daňový subjekt stal platiteľom dane z pridanej hodnoty.

K Čl. III bodu 2 (§ 57 ods. 5)

Vzhľadom na rastúcu tendenciu základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (ďalej len „ZÚS ECB“) sa navrhuje znížiť úrok z odkladov a splátok, a to z trojnásobku ZÚS ECB na úrok vo výške základnej sadzby pre stanovenie referenčnej a diskontnej sadzby v Slovenskej republike zverejnenej na webovom sídle Protimonopolného úradu Slovenskej republiky platnej v deň, ktorý nasleduje po dni splatnosti dane, zvýšenej o 100 bázičných bodov. Zároveň sa ustanovuje, že ak by takáto základná sadzba bola nižšia ako 3 %, pri výpočte úroku sa použije ročná úroková sadzba 3 %. Na základe takejto úpravy daňové subjekty nebudú musieť na úhradu svojich povinností využívať úvery z bánk, ktoré sú často nevýhodné a ich vybavenie administratívne náročnejšie, alebo aby nevyužívali mimozákonné postupy vyhýbania sa plateniu daní, napr. prepis obchodných spoločností na nekontaktné osoby.

K Čl. III bodu 3 (§ 67 ods. 11)

Navrhuje sa, aby odvolanie proti rozhodnutiu o registrácii z úradnej moci nemalo odkladný účinok, čím sa zabezpečí, že daňový subjekt bude môcť využívať pri svojom podnikaní DIČ hneď po doručení rozhodnutia o registrácii bez potreby vykonať dodatočný administratívny úkon, ktorým je vzdanie sa odvolania.

K Čl. III bodu 4 (§ 165p)

V záujme právnej istoty sa navrhuje prechodné ustanovenie k použitiu základnej úrokovej sadzby pri vyrubení úroku za odklad platenia dane alebo platenie dane v splátkach.

K Čl. V

Navrhuje sa účinnosť zákona dňom jeho vyhlásenia, z dôvodu čo najskoršieho zníženia administratívnej záťaže a administratívnych nákladov podnikateľov a z dôvodu dosiahnutia efektívneho plnenia záznamových a oznamovacích povinností vybraných poskytovateľov platobných služieb, s výnimkou Čl. I bodov 20 a 21, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. júla 2024, a s výnimkou Čl. I bodov 1, 3 až 19, 22 až 42 a 44 až 62, Čl. II, Čl. III bodu 1 a Čl. IV, ktoré súvisia predovšetkým s transpozíciou smernice (EÚ) 2020/285 v platnom do zákona o DPH a so zavedením samozdanenia pri dovoze tovaru do tuzemska, ktorých účinnosť sa navrhuje od 1. januára 2025.